

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 3. Quantò minùs puniri timet instructuosus, tantò jam magis punitus
est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

ne periculum te manet omni tempore quo paratus non fueris, ac in ipso mortis momento? Nonne te modò Christus æquè punire potest, si te modò imparatum & infructuosum inaverit, ac alio quovis tempore? Nonne & ipsum quod præcipue times mortis tempus est incertum & dubium, ut quavis illud expectes hora, & tanta expectes solitudine & cautione, quasi si omni hora moriturus esses? Nonne id agnoscis ita imperatum nobis à Domino? At nonne ex consequenti agnoscis illam esse mortis aut exigendi fructus incertitudinem quæ nos paratiores debet reddere? *Finis venit, venit finis, & vigilavit adversum te, ecce venit.*

Eccl. 7.

III. PUNCTUM.

QVOD te igitur imparatum magis reddidit ad reddendum fructum, hoc te paratorem debet reddere; Nempe illa incertitudo temporis quo fructus exigatur à Domino qui tempus idcirco vitæ & mortis, ac ipsius exigendi fructus incertum esse voluit, ut nullum esset tempus quò non timeres & caveres: cum præcipue Dominus toties monnerit se ita velle nos omni esse paratos

tempore, ut si quod sit tempus quo minus parati simus, tum ille venturus sit, sicut fur illo venit præcipue tempore domum furaturus, ubi domestici minus advigilant. Sic ille, *Si ergo, inquit, non vigilaveris, vaniam ad te sanguinem fur, & nescies qua hora veniam ad te.*

Apo. 2.

Mirum cerè quod sic Dominus infame furis nomen sibi applicare voluerit, ut in quarta post parte ponderatur opportunius: sed magis mirum quod cum id iciamus ab eo dictum, tam parum moveamur ad illam continuam & non interruptam solitudinem conservandam, ut potius inde minus solliciti simus, unde nos magis urget & vult esse sollicitos.

Hoc est quod supra deploratur, non creditur Christo, non creditur Christus; nec ab ipsis etiam qui fidei propugnandæ constituti sunt defensores! Hoc est quod ipse prædixit Dominus, *Venerunt amen filius hominis veniens, putas inveniet fidem in terra? VIRVM fidem quis inveniet? DOMINE, oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non deluerunt. VOS METIPROS sentate si estis in fide: ipsi vos probate. VIGILATE, state in fide, viriliter agite, & confortamini.*

Luc. 18.

Prov. 20

Ier. 5.

2. Cor. 13.

4. Cor. 16.

Vide in 4. parte, Feria 4. Hebdom. 27.

TERTIA DIE.

DE POENA RELIGIOSI, SVA IN VO-CATIONE INFRUCTUOSI.

Ecce annitres sunt, ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac & non invenio: succide ergo illam, ut quid etiam terram occupat? Luc. 13.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Quanto minus puniri timet infructuosus: tanto jam magis punitus est.

RATIO EST, Quia quando minus puniri timet infructuosus, tanto minus sentit miserum suum statum, tantoque minus ei providet.

Sed tanto jam magis punitus est, quando qui minus sentit miserum suum statum, quantoque minus ei providet.

Quanto igitur minus puniri timet infructuosus, tanto jam magis punitus est. Quod sanè cuique est & maxime Religioso irreligiosè viventi parandum.

Hayneusue Pars tertia.

ANTEQUAM Dominus similitudinem arboris fici referret, *Adorant quidam ipse in tempore, ait S. Lucas, nuntiantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificio eorum. Et respondens dixit illi: putatu quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? Non, dico vobis, sed nisi pœnitentiam habuerint, omnes similiter peribitis. Sicut illi decem & octo supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos; putatu quia & ipsi delictores fuerint, præter omnes homines habitantes in Jerusalem? Non, dico vobis, sed si pœnitentiam non egerint, omnes similiter peribitis.*

Luc. 13.

X k k

Tum

Tum verò his ita prolatis, adjunctis nostram fici Parabolam in eundem finem & scopum quo superiora dixerat; nempe ut, qui fructu non ferreat suæ vocationi conformem, timerent & resipiscerent: aut certe si non timerent nec poenitentiam agerent, punirentur & perirent sicut arbor infrugifera succiditur, & igni datur. Quamobrè tu qui præcedenti die potuisti agnoscere, quàm minus esles habens, quàm parum esles fructuosus, aut quàm revera infructuosè hæcenus vixeris, time sine intentatas tibi coelestes minas? Time sine ita seridè ut ex sancto timorè resipiscas & meliorem cogites frugem? Neq; enim verus est timor si desit resipiscencia: neque vera est resipiscencia nisi sint cetera melioris vitæ consilia. Convertere iacob & apprehende. Quod ut efficacius cum divina præstes gratia, per opportunè veritas expendenda proponitur, Quod quanto minus puniris, tanto jam magis puniris es.

Bar 4.

Ratio est tam facilis & obvia ut sint tantum enuntiandæ propositiones, nec pluribus declarandæ. Quid enim apertius vel ex scripturis, vel ex ante dictis, vel ex ipsis terminis quàm quod primò dicitur, quanto quis minus puniri timeat, tanto minus miserum suum sentit statum, tantoque minus ei prospiciet? Sicut enim timoris est declinare à malo, si ve culpæ si ve poenæ: sic ubi est timor, malum non evitatur, non sentitur, non agnoscitur; nam si agnoscitur, timeatur, vitaretur, unde aptè in Proverbiis, Sapientis timet & declinat à malo: stultus transiit & non sistit.

Prov. 14.

II. PUNCTUM.

SED tanto jam magis punctus est, quanto quis minus sentit miserum suum statum, quantoque minus ille prospiciat.

Sicut enim poenæ & miseræ graviores sunt illæ quas vocamus spirituales, sic inter has poenæ illæ censentur damnosiores, quæ nos ita privant cognitione & sensu miseræ nostræ, ut nobis exprobretur, Nesci quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus.

Apoc. 3.

Quid miserus misero, & non miserante seipsum inquit S. Augustinus, Quod & præclare D. Gregorius; Prima inquit, virtus est ne perpetrari debeat sed vitari peccata: secunda autem salis perpetrata corrigere: sed plerumque culpa non solum committentes minime vitamus; verum etiam nec commissas agnoscentes. Et peccatoris mens tanto altius

6. Mar. 13.

tens broscit, quanto nec damna sua cecitatis intelligit. NESCIERUNT neq; intellexerunt, in tenebris ambulans, movebuntur omnia fundamenta. I. e. ita sunt insensibiles ut quidquid ad eos promovendos adhibeatur, nihil prosit, non si terram universam vel ab ipsis moveas fundamentis, Vel sic fortè aptius, quasi diceretur: ex illorum ignorantia & cæcitate hoc damnum accidit, ut quæ sunt fundamenta Religionis, inde concutiantur & dissipentur: nempe fides, timor, & pietas, & Conscientia & si quid simile, totum perit perente sensu suæ miseræ. Commovebit illis à fundamentis, & usq; ad supremum & desolabuntur.

Pf. 81.

Sap. 4.

III. PUNCTUM.

QUANTO igitur minus puniri times infrugifera, tanto jam magis punitur; Cum nulla sit gravior poena, quàm esse in culpa & culpam nolle agnoscere, nec afferre velle remedium, cuius defectu funditus percas, Nisi poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.

Hanc punitionem spiritualemente & perditionis inde sequentis periculum luculente S. Gregorius declaravit, explanans hæc Isaïæ verba: Descende, sedes in pulvere, virgo filia Babylonis, sedes in terra, non est solum filia Chaldaeorum. HOC, inquit, loco humana mens virgo non incorrupta, ut arbitratur, dicitur, sed infœcunda. Et quia Babylon confusio interpretatur, rectè infœcunda mens Babylon is filia vocatur, quia in eo quod nequaquam bona opera germinat, dum nullo ordine recta vita componitur quasi confusione matris generatur. Cui aptè per increpationem dicitur Divina voce: DESCENDE, In alto quippe humanus animus stat, quando superna retributionibus inhiat, sed ab hoc statu desistit cum turpiter videtur, sese desluentibus mundi desideris subjicit. Cui bene mox additur: SEDE IN PULVERE. Descendens enim in pulvere residet: quia coelestia desiderans, terrenis cogitationibus absorbitur, in infimo viloscit. Vbi adhuc ingemiscens & subjungitur: SEDE IN TERRA. Ac si aper. & exprobrans dicat, quia coelesti conversatione noluisse se erigere, sub semetipso prostratus in terræ aridibus humiliare. Unde & necessario protinus additur, NON EST SOLIM FILIÆ CHALDÆORUM: Chaldaei namque feroces interpretantur, valde autem feroces sunt qui voluntates proprias sequentes nec jam parcere moribus ferunt ferocia sunt terrena desideria que non solum contra præcepta Conditoris sed saepe etiam contra permissionem verbera, duram atque insensibilem

Isa. 47.

1. 6. Mar.

6. 9.

mentem reddunt. Et post nonnulla: Es quia agere intellecta dissimulat, cecatur etiam recte ut no- sciat quod agat. Et sicut iusto iudicio in sua volun- tate relinquitur, et sub ea qua anxie appetit, labo- riosa mundi ministeria relaxatur: unde aperte il- lic subditur, Quia ultra non vocaberis mollis & tenera, tolle molam, & mole farinam. Quia mens pravis desideria dedita, in eo quo anxie appetit, hu- jus seculi labores relinquitur, ut foris mundo velut ancilla serviat qua intus Deum ut filia nequa- quam amat!

At verò, nonne hoc est expavendum? Nonne hoc est iam puniri? Nonne hæc est poena infu- ctuosæ animæ debitis? Nonne idcirco præcaven- da est talis poena, producendo fructus vocatione nostra dignos; aut redimendo tempus infu- ctuosæ ætatis? Nec dicas, te non trahit timore, sed duci potius charitate quæ foras pellit timorem, nam falsum est te infructuosum duci charitate quæ non est otiosa & quæ magna semper ope- ratur, aut charitas non est. Unde sicut concedi-

tur præferendam esse timori charitatem, sic ne- gari non potest si desit charitas, meliorem esse timorem quo malum culpæ & poenæ vitatur, quàm defectu timoris & amoris sterilem fieri & sterilitatis suæ poenas ferre. Sic Christus Domi- nus hoc sancto timore proposito concludebat esse vigilandum & orandum: postquam enim de futuri die iudicii fufe dixit, monuitque atten- dendum ne dum gravaremur cura huius vita superveniret in nos repentina ates illa, qua tanquã laqueus in omnes superveniet, Tum addit, Vigila- te itaque omni tempore, orantes ut digni habeamini fugere ista omnia qua futura sunt, et stare ante filium hominis. O stare ante filium hominis! Hæc est summa beatitudinis, ait Intellectus, in præ- sentia Iudicii sui securum consistere. Ut è contra, hæc est extrema infelicitas, non illic posse stare, O quàm consultius hic fructuosè timere, ne illic infructuose tremas! Da locum timori Altissimi, quia omni sapientia timor Dei.

Luc. 21.

Ecclesi. 19.

EODEM DIE, AD HÆC
POSTREMA VERBA PARABOLÆ.

Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodio circa illam, & mittam stercora & si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam. Luc. 13.

VERITAS PRACTICA.

Frustra tibi Cultor, si culturam non pateris.

RATIO EST PLANA ET FACILIS, Quia si non vi excoli, frustra est tibi Cultor, Sed si culturam non pateris, non vi excoli. Ergo frustra tibi Cultor si culturam non pateris. Quod certe est tam damnosum quàm commo- dum fuit infructuosa arbori seu menti Culto- rem habuisse qui poenam succisionis deprecave- tur.

CULTORES illi nostri sunt, vel Angeli Tu- telares, vel Directores aut Superiores, vel utriq; simul qui sæpe paratam avertunt negligentia nostræ perniciem, eorumque precibus & cultu- ra reservamur si forte respiscamus; sed quia re- spicienti necessaria est imprimis correctio, in-

crepatio, mortificatio, humilitas & humiliatio, quæ sunt illa mittenda stercora de quibus agit Cul- tor, nos tales increpationes & humiliationes as- pernamur; nos talè culturam non patimur, sicq; frustra nobis est Cultor quia nolumus excoli dū Cultoris culturam non patimur. Circumfodere De Verbis est humilitatem & patientiam docere, inquit S. Dom. Augustinus, sterces sordes sunt, sed fructum dant; sordes cultoris, dolor est peccatorum.

S. vetè Gregorius dum hoc ipsum fufius ad eundem refert sensum, quàm simus nostro dam- no talis culturae impatientes, sic præclare profe- quitur. Quid est, inquit, circa ficulneam fodere nisi infructuosas mentes increpare? Omnis quippe fossa in imo adest: & nimirum increpatio dum mentem si- bi demonstrat, humiliat. Quoties ergo aliquem de peccato suo corripimus quasi ex cultura debito cir- ca infructuosam arborem fodimus. Et post multa de stercoracione, Misit tunc ergo copiosius stercoria ad radicem arboris, quando pravitate sua consci- tia

Hom. 11. im
Evang.